

rende Form ringe eller ingen Garanti i saa Henseende. Naar saadanne Bestemmelser ikke videst muligt udelukke Vilkaarlighed og samtidig ikke lægge Ansvaret nogetsteds, bør de saa vel i Princippet som i Anvendelsesmaaden snarest i Søværnets Interesse forandres.

Det i nær Forbindelse hermed staaende Bedømmelsessystem er intetsteds angivet i Loven, saa længe Basis for dette er „streng Hemmeligholdelse“, vil det nærmest virke demoraliserende paa Personellet.

For Officerskorpsets Vedkommende — med Undtagelse af de til tekniske Poster knyttede Officerer — bør „Søfart“ og „Kommando til Sø“ som Forfremmelsesbetingelse mindst komme tilbage til Fordringerne i Loven af 1868, og Bestemmelserne, givne administrativt, om hvad der skal regnes for „Orlogsfart“, bør stærkes.

Med Hensyn til Aldersgrænsen for Underofficerer kunde man retfærdigen tænke sig disse forandrede hen til ikke at være ugunstigere end de, der gælde for Hærens Underofficerer.

For Officerernes Vedkommende vilde man mulig ikke være utilbøjelig til den Forandring, at ved den Aldersgrænse, der nu berettiger de paagældende til at søge Afsted, ville de være at affædige, jaafremt de ere forbigaaede ved Forfremmelse. Man indser fuldt vel, at en saadan mindre Forandring i Forbindelse med en eventuel Vedtagelse af Oprættelsen af den foreslaaede Officers-„Reserve“ i høj Grad vil styrke Korpsets Vitalitet, uden samtidigt at medføre nogen Merudgift af Betydning.

Aldersgrænsen for Kaptajn-Løjtnanter formenes passende at kunne sættes til 47 Aar.

ad §§ 60 og 61. Lægekorpset.

Over for Banfelighederne ved til Tider at kunne disponere over tilstrækkelige Lægekrafter, hvad den paatænkte Udvidelse af Korpset jo tilsigter at afhjælpe, mener Udvalget tillige at Besparelse vil kunne naas ved Afstafvelse af Underlægeklassen, idet man

indkalder værnepligtige medicinske Kandidater som Reservelæger.

Bestemmelser om Aldersgrændser bør ikke udelades.

Da det i Lovforslagets Motiver (S. 32) udtales, at Savnet af et særligt Sygehus „saa godt som umuliggør Marinelægerne at følge med Lægekunstens Udvikling“, henstilles det ved denne Lejlighed at søge nævnte Savn afhjulpent, fornemmelig støttet til „Søetatens Hospitals“ Formue.

ad § 62. Over for de begærede Forøgelse af Intendanturkorpset og af Kontorpersonalet paa Orlogsværftet (§ 25) turde en i alt Fald delvis Sammendragning af disse Personaler være baade mulig og tillige en praktisk og økonomisk Foranstaltning, der uden Tvivl maatte kunne omfatte yderligere en Del af Ministeriets Kontorpersonale.

Forudsættes det yngre Intendanturpersonale anvendt til den mere underordnede Kontor- og Regnskabsjeneste, som det kun delvis maatte forlade under Udkommando og eventuel Mobilisering, formenes Erstatning for den saaledes afgivne Arbejdskraft let at kunne sikres ved Hjælp af indkaldte værnepligtige, kendte med almindeligt Bogholderi. Efterhaanden vilde da dette Intendanturpersonel kunne rykke op til de mere betroede eller overordnede Kontor- og Regnskabsposter.

For Forfremmelse i dette samlede Korps til Skibsintendant bør — henset til Intendanternes befalede Funktion som Auditører i Skibe paa Togt — fordres en nærmere fastsat juridisk Uddannelse; ligesom der ogsaa for dette Korps bør fastsættes Aldersgrændser.

ad § 63. Det maa anses ganske utilstrækkeligt, at kun 1 Auditør gør Tjeneste ved Søværnet, saa meget mere som denne eneste retskyndige til Ledelse af Søværnets „kombinerede Ret“, foruden at være Auditør